

Magistrát města Děčín

Odbor správních činností a obecní živnostenský úřad
Mírové náměstí 1175/5
405 38 Děčín IV

STATUTÁRNÍ MĚSTO DĚČÍN	
MAGISTRÁT MĚSTA DĚČÍN	Čís. dopor.
Došlo dne: - 1 -04- 2015	Zpracovatel
Č.j.: 29627	Ukl. znak
Přílohy: 2/0	podatelna -6-

Číslo jednací: (nepředchází)

Žadatel: J. K. L.
Narozen: _____

Žádost o sdělení informace

Tímto si dovoluji požádat – v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů – o sdělení konkrétního (konkrétních) důvodu (důvodů), na základě kterého (kterých) nebylo opětovně zahájeno *ex officio* správní, resp. přestupkové řízení v právní věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a to v souladu s ustanovením § 67 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).

Ostatně Magistrát města Děčín (dále též „správní orgán 1. stupně“), již dříve v dané právní věci vedl přestupkové řízení evidované tímto správním orgánem pod sp. zn. OSC/Rp-1230/46294/2012. Avšak v průběhu téměř 8 měsíců nebyl schopen předmětnou věc řádně a náležitě projednat, neboť mi znemožnil realizovat elementární ústavně garantovaná práva definovaná např. v čl. 36 odst. 1, resp. čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod – která je dle zásady *lex superior derogat legi inferiori* nadřazena zákonu (srov. náleží pléna Ústavního soudu ze dne 25.6. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 36/01) – a v rovině podústavního práva specifikovaná ustanovením § 73 *et seq.* přestupkového zákona, ve spojení s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 1.10. 2012, č. j. 3604/DS/2012, JID: 121234/2012/KUUK/Hyk; srov. náleží Ústavního soudu ze dne 12.10. 2000, sp. zn. III. ÚS 58/2000, popř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.5. 2012, č. j. 5 As 112/2011 – 55, resp. rozsudek téhož soudu ze dne 12.3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 – 66).

Následně byl výše citovaný případ postoupen k posouzení Okresnímu státnímu zastupitelství v Děčíně, jelikož na základě usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19.9. 2012, sp. zn. 4 Tz 56/2012, dospěl správní orgán 1. stupně k závěru, že předpokládané delikt ní jednání – kladené mi za vinu – lze kvalifikovat coby trestný čin, resp. přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (viz sdělení správního orgánu

1. stupně ze dne 26.11. 2012, č. j. OSC/102796/2012/Bedn, sp. zn. OSC/Rp-1230/46294/2012). Ovšem správní orgán 1. stupně velmi flagrantně ignoroval skutečnost, že „Právníci v kontinentálním právu se zpravidla neodvolávají na jeden judikát, ale hovoří obecněji o judikatuře. Judikaturou zde rozumíme sérii rozhodnutí opakujících nebo rozvíjejících interpretaci určité zákonné nebo de facto soudně vytvořené normy, principu nebo metodologie interpretace neurčité normy. O důvodech, proč tomu tak v kontinentálním právu je, jsme hovořili výše. Na tomto místě stačí shrnout, že je to dáno pojetím vrcholných kontinentálních soudů jako „chrličů“ rozhodnutí (na rozdíl od nejvyšších soudů systému common law, které vytvoří jeden precedent a dál již ponechávají sjednocování judikatury na nižších soudech) a rovněž tím, že kontinentální nejvyšší soudy jsou ve skutečnosti konglomerátem malých senátů, které reálně působí jako malé nejvyšší soudy. Teprve pokud právník vidí, že určitý právní názor byl opakovaně potvrzen napříč nejvyšším soudem, může být uklidněn, že jde vskutku o „ustálenou judikaturu“, tedy o názor nejvyššího soudu, nikoliv „jen“ jednoho malého senátu“ (viz Bobek, M., Kühn, Z. a kol. Judikatura a právní argumentace. 2. vydání. Praha: Auditorium, 2013, str. 111 a 112; srov. usnesení velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 18.9. 2013, sp. zn. 15 Tdo 876/2013). Z popsaného plyne, že rozhodující subjekt ergo správní orgán 1. stupně postupoval v tomto případě diametrálně odlišným způsobem, přičemž akceptoval „rozhodnutí, které je v rozporu s ústavním pořádkem“ (viz Bobek, M., Kühn, Z. a kol. Judikatura a právní argumentace. 2. vydání. Praha: Auditorium, 2013, str. 155; srov. nález Ústavního soudu ze dne 2.4. 2009, sp. zn. II. ÚS 476/09).

Usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 8.10. 2014, č. j. 3 T 12/2013-31 – jež nabylo právní moci dne 22.10. 2014 – se „trestní věc obviněného J. K. [...] postupuje **Magistrátu města Děčín, k projednání a rozhodnutí jako přestupku**“. Nicméně v této právní věci správní orgán 1. stupně doposud nezahájil přestupkovým zákonem předpokládané správní, resp. přestupkové řízení, ačkoliv „Správní orgán tedy musí [...] správní řízení zahájit, musí tak učinit, a správně tedy nezávisí na jeho vůli, jestli řízení zahájí nebo nikoli“ (viz Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 319).

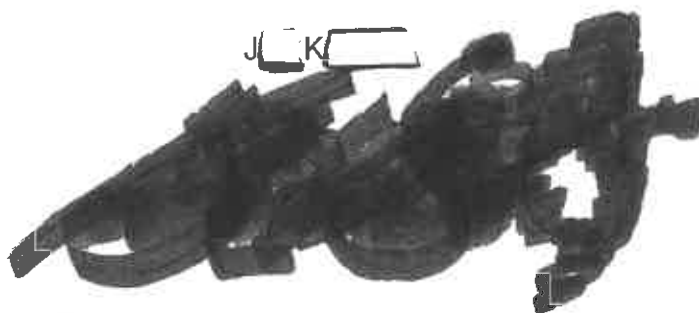
V kontextu uvedeného shledávám příhodným poukázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 26.6. 2001, sp. zn. II. ÚS 345/01, kde je mimo jiné konstatováno (část textu zvýraznil žadatel): Dle názoru Ústavního soudu je správní řízení podle § 26 a násl. zákona o bankách ovládáno principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem, bez ohledu na to, jak ji zjistí, a dále i principem legality, podle něhož je příslušný orgán povinen stíhat všechny delikty o nichž se dozví; naopak se v něm neuplatní zásada dispoziční, dle které je účastník oprávněn nakládat předmětem řízení. Zároveň je vyloučena aplikace zásady ne bis in idem a dále – vycházejí z dikce ustanovení § 66 odst. 2 přestupkového zákona – nejsou prima facie splněny ani podmínky rozhodné „pro odložení věci [...] podle odst. 2, kdy se jedná o odložení fakultativní“, protože „Správní orgán totiž může věc odložit tehdy, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude podle očekávání uložen osobě podezřelé z přestupku za jiný čin v trestním řízení“ (viz Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 314; srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.3. 2013, č. j. 1 As 162/2012 – 44).

Ze všech dříve explicitně popsaných a zevrubně vysvětlených důvodů nelze pochybovat o tom, že správní orgán 1. stupně nerespektoval nejen princip legality

definovaný v čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny, ale také postupoval v rozporu ustanoveními § 67 odst. 1 a 3 včetně § 95a přestupkového zákona, ve spojení s ustanovením § 61 *et seq.* zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Dle mého názoru je tento frapantní projev *nota bene* ústavně reprobované libovůle v samém důsledku způsobilý rovněž ohrozit důvěru veřejnosti v řádný a náležitý výkon veřejné správy (srov. přiměřeně nálezy pléna Ústavního soudu ze dne 17.12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97, resp. nálezy tohoto soudu ze dne 27.3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 690/01).

V Děčíně dne 26.3. 2015

J. K.

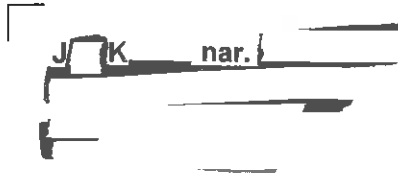

MAGISTRÁT MĚSTA DĚČÍN

odbor správních činností a obecní živnostenský úřad

Mírové nám. 1175/5, 405 38 Děčín IV

Číslo jednací: MDC/OSC/30334/2015/TomO
Spisová zn.: OSC/29621/2015
Vyřizuje: JUDr. Oldřich Tomášek
Děčín 03.04.2015

PODÁNÍ INFORMACE

Magistrát města Děčín, odbor správních činností a obecní živnostenský úřad obdržel dne 01.04.2015 podání, které bylo nazváno jako „Žádost o sdělení informace“.

Po vyhodnocení obsahu podání správní orgán uzavřel, že žádost o podání informace byla podána v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 106/1999 Sb.“), přičemž žadatel žádá „o sdělení konkrétního (konkrétních) důvodu (důvodů), na základě kterého (kterých) nebylo opětovně zahájeno *ex officio* správní, resp. přestupkové řízení v právní věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, a to v souladu s ustanovením § 67 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“).“

Správní orgán nejprve hodnotil skutečnost, zda je možné poskytnout výše uvedené informace s ohledem na skutečnost, že informace jsou požadovány v otázce správního trestání, což je oblast specifická, ve které se uplatňuje plně ochrana osobnosti podle ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 106/1999 Sb.“). Vzhledem k tomu, že se podané informace nevztahují ke konkrétním osobám, resp. vztahuje se toliko k osobě žadatele, rozhodl se informace poskytnout.

K výše uvedené věci lze uvést, že na Magistrát města Děčín byl dne 22.12.2014 [zaevidováno pod spisovou značkou OSC/Rp-3823/111937/2014] doručen spis ve věci přestupku proti zákonu o silničním provozu podle **§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.**, o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit žadatel tím, že

1. dne 27.04.2012 ve 12:10 hodin v Děčíně 1, na ulici Pohraniční, řídil v provozu na pozemních komunikacích motorové vozidlo tovární značky Škoda, registrační značky _____ ačkoliv není držitelem příslušné skupiny či podskupiny řídičského oprávnění;
2. dne 09.05.2012 v 11:35 hodin v Děčíně 1, ulici Fügnerova, řídil v provozu na pozemních komunikacích motorové vozidlo tovární značky Škoda, registrační značky _____ ačkoliv není držitelem příslušné skupiny či podskupiny řídičského oprávnění.

Skutečnost, proč byl tento spis na Magistrát města Děčín postoupen až začátkem Vánočních svátků roku 2014, ačkoliv usnesení o postoupení věci vydané Okresním soudem v Děčíně bylo vydáno dne 08.10.2014 a nabylo právní moci dne 21.10.2014 [pozn.: žadatel v textu svého podání uvádí odlišné datum], není správnímu orgánu známo. Na tuto skutečnost by mohl žadateli sdělit odpověď právě příslušný soud.

Správní orgán podání postoupené okresním soudem vyhodnotil a zjistil, že Magistrát města Děčín v minulosti ve věci vedl pod spisovou značkou OSC/Rp-1230/46294/2012 řízení o přestupku, které bylo ukončeno zastavením řízení podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „přestupkový zákon“) rozhodnutím ze dne 04.12.2012, č.j. OSC/105427/2012/Bedn a věc byla postoupena Okresnímu státnímu zastupitelství. Ve věci bylo dále vedeno trestní řízení.

Okresní soud v Děčíně vydal dne 08.10.2014 pod č.j. 3 T 12/2013-31 usnesení o postoupení věci Magistrátu města Děčín k projednání a rozhodnutí jako přestupku. Usnesení, které nabylo právní moci dne 21.10.2014, bylo na Magistrát města Děčín doručeno dne 22.12.2014. Věc byla zaevidována pod spisovou značkou OSC/Rp-3823/111937/2014.

Správní orgán podání vyhodnotil a zjistil, že oznámení přímo souvisí s řízením o přestupku, které správní orgán vedl s žadatelem pod spisovou značkou OSC/Rp-1230/46294/2012 [viz výše] a následně bylo ve věci vedeno trestní řízení. Před zahájením řízení tedy zkoumal, zda lze přestupek projednat s ohledem na možný zánik odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán učinil následující zjištění:

1. Ke spáchání přestupku došlo dne 27.04.2012. Trestní řízení běželo od 05.12.2012 do 21.10.2014 [pozn.: běh lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek neběží]. K zániku odpovědnosti za přestupek dochází dne **14.03.2015**.
2. Ke spáchání přestupku došlo dne 09.05.2012. Trestní řízení běželo od 05.12.2012 do 21.10.2014 [pozn.: běh lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek neběží]. K zániku odpovědnosti za přestupek dochází dne **26.03.2015**.

S ohledem na výše uvedené bylo zřejmé, že správní orgán neměl dostatek času k tomu, aby mohlo být provedeno řádné řízení o přestupku a aby mohlo být ve věci pravomocně rozhodnuto. S ohledem na výše uvedené bylo zřejmé, že není důvodné zahajovat řízení o přestupku, neboť ve věci nebylo možno pravomocně rozhodnout v době, kdy ještě nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek. V tomto ohledu je třeba odkázat zejména na zásadu procesní ekonomie, přičemž lze považovat za neúčelné vynakládání prostředků a kapacit správního orgánu k tomu, aby správní orgán pouze formálně zahájil a vedl řízení o přestupku.

Že ostatně nebylo možno vést efektivně řízení o přestupku je zřejmé rovněž ze skutečnosti, že žadatel, s nímž je na zdejší magistrátu vedeno i další řízení o přestupku, se z ústního jednání opakovaně omlouvá ze zdravotních důvodů [pozn.: na magistrát např. dne 03.03.2015 doručena omluva z ústního jednání ze zdravotních důvodů]. Přitom projednání věci v nepřítomnosti, ačkoliv se z ústního jednání omluvil ze zdravotních důvodů a správní orgán tuto omluvu nepřijal, byl hlavním důvodem zrušení rozhodnutí odvolacím orgánem v minulosti.

JUDr. Oldřich Tomásek
vedoucí odboru správních činností
a obecní živnostenský úřad